

ПСЯЛОМЪ п.а.

(Моуѣсей представява светата и бѣдностите на-животатъ челоѣческѣй. Молисе Богъ за благостворѣето М8 и милостъта М8.)

Молитва на-Моуѣсеа, челоѣка Божѣа.

ГОСПОДИ, Ты бѣде намъ приѣѣжище въ родъ и родъ.

2 Преди да се породжтѣ горыте, и да се создаде землѣта и вселеннѣта, и ѿ вѣкѣ до вѣкѣ, Ты (си) Богъ.

3 Врѣцѣашъ пакъ челоѣка въ прѣстъта: и казѣвашъ: възнетесе, сынове челоѣчестѣи.

4 Защо то тысащны години предъ Тебе (сѣ) както деньо вчерашенъ, който замина, и (както) стража ношна.

5 Истрекѣвашъ ги: (както) сонъ сѣ ѹтреннѣй, както трава (която зеленее и) прѣхожда.

6 Заранъ цвѣти и прецвѣтѣва, вечеръ се преклонѣва и избѣхнѣва.

7 Защо то исчезнѣваме во гнѣвѣжтѣ Твой, и въ лютоствѣта Твоя смѣщавамесе.

8 Положилъ си беззаконѣята наши предъ Тебе, и тайныте наши предъ свѣтлинѣта на-лицето Твое.

9 Понеже сичките дни наши прѣхождатъ во гнѣвѣжтѣ Твой: прѣтѣрѣваме годиныте наши както помысль.

10 Дните на-животатъ нашъ (сѣ) споретъ се-кеси седѣмдесетъ години, а ако, въ мощность, осѣмдесетъ години, но и по добрата (часть) имъ (ѣ) трѣдъ и колѣзнь, че възже прѣхожда, а нѣе литнѣваме.